

І. Я. ГРИШИН – ЯСКРАВИЙ ПРЕДСТАВНИК НАУКОВОЇ ЕЛІТИ УКРАЇНИ ВЕЛИКА ЛЮДИНА, МУДРИЙ ВЧЕНИЙ, НЕПЕРЕВЕРШЕНИЙ ВЧИТЕЛЬ, КОРИФЕЙ ВІТЧИЗНЯНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ХАРКІВСЬКИЙ СКОВОРОДИНЕЦЬ...

До 70-річчя від дня народження І.Я. Гришина

Святость життя тільки в делах.

Г. Сковорода

Наш колектив має велике щастя й радість спілкуватися, плідно працювати з цією неординарною, визначною особистістю — Гришиним Іваном Яковичем.

Ми хочемо досить стисло прокоментувати на наш погляд найважливіші, стержневі сторінки, вектори його життя і плідної та багатогранної діяльності.

Іван Якович — це надзвичайно скромна, проста, високоінтелегентна і досить делікатна, доступна, чуйна людина. Це обдарований вчений, Людина з великої літери, кришталевої чесності й доброго серця. Зверніть увагу, як він крок за кроком, наполегливо і динамічно піднімався сходинками життя.

Школа-семирічка. Харківський машинобудівний технікум, де одержав диплом з ковальсько-штампувальної професії. Армійська служба сержантом.

Тридцять вагомих років на Харківському тракторному заводі, сходинка за сходинкою: слюсар, наладчик, майстер, одночасно закінчив вечірній курс Харківського політехнічного інституту і вже на заводі дипломований конструктор.

Та цього горизонту було йому замало. Вступив до аспірантури Московського автомеханічного інституту, там же захистив кандидатську дисертацію — з удосконалення тракторів ДТ. Очолив конструкторське бюро, а згодом науководслідний інститут, який обслуговував увесь машинно-тракторний парк України.

Новий вектор його життя — розвиток інноваційної діяльності в Україні та на Харківщині (з 1991 року): директор Інженерного центру „Конверсія”, „Технокраю”, нині директор Інституту інноваційного менеджменту, доцент Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка, викладач дисципліни з Інноваційного менеджменту на факультеті Менеджменту; докторант кафедри філософії Харківського національного університету імені Василя Каразіна.

Іван Якович виступає з лекціями і бесідами на безлічі різноманітних наукових і науково-практичних конференціях, „круглих столах”, симпозіумах. Яскравим свідченням наукової діяльності Івана Яковича Гришина є його авторство понад 50 друкованих праць, монографія, навчальний посібник тощо. Коло його наукових інтересів стосується наукових постатей сучас-

ності, чіє новаторське вчення потребує ґрунтовного й системного осмислення з метою використання для поглиблення наукових досліджень і практичних рішень на рівні держави.

Новий несподіваний поштовх — задум: поєднати відродження й облаштування нової України із „горнім” ученням поета і філософа Григорієм Сковородою. Зробити його інструментом перебудови всього нашого життя, впровадження технологій ХХІ століття, визначення й утвердження нашого місця в світовій глобалізації, в координатах сталого розвитку. Одне слово, закласти сквородинівський сад людського щастя в усій Україні. А самого народного мудреця проголосити Садівником щастя.

Зараз Іван Якович Гришин разом з однодумцями розробляє Великий Проєкт „Григорій Сковорода-300”. Як відоме ще зі шкільних років гасло: ...”плюс електрифікація всієї країни”, так само і ”плюс Сковородинізація всієї України” освітить усе наше нинішнє життя яскравим світлом нових ідей, високої моралі, справжнього людського щастя. Заради цього варто жити й працювати.”

Бажаємо успіху і ставимо крапку? Рано...Творча пружина стислася для нового й несподіваного поштовху...

В.В. Тристапшон, С.А. Знайдюк,
ст. наукові співробітники ІІМ ХНТУСГ

З Іваном Яковичем Гришиним ми вперше зустрілися у 2004 році у Вінниці, коли як представники ВУЗів Харківщини приймали участь у семінарі за тематикою „Становлення та розвиток системи дорадництва в Україні”, де вивчали досвід організації та роботи дорадчої служби, створеної у Вінницькому державному аграрному університеті за американською моделлю Extension за сприянням спільного українсько-американського проєкту „Підтримка українського приватного фермерства та наукова співпраця США та України”, визнаного найкращим з тих, що фінансувалися американською агенцією з міжнародного розвитку USAID. З тих пір ми плідно співпрацюємо разом у напрямі розробки моделей сталого розвитку аграрного сектору економіки та сільських територій. Ще з першої зустрічі мене вразило те, що ця людина, маючи технічну освіту, кандидат технічних наук, до всього ставить з філософським підходом, з позиції ідей Григорія Сковороди. Він поважає, цінує і аналізує минуле, розуміє сучасне і бачить прекрасне майбутнє для нашої країни. І все робить для того, щоб ця його мрія, надії наших співвітчизників стали реальністю. Поруч з Іваном Яковичем завжди молоді, вони поважають його як наставника та наукового керівника, цінують його людські якості, доброту, взаємовідношення, гумор. Я вдячна долі за те, що на моєму життєвому шляху зустрілася така цікава людина, від спілкування з якою, сумісної спорідненої праці я стаю щасливішою.

Бутенко Т.А., *кан. екон. наук, доцент ХНАУ ім. В.В. Докучаєва*

Ми познайомилися десять років тому на науково-практичній конференції, де я виступала з авторською програмою екологічного виховання дошкільників. Івана Яковича зацікавила програма та запропоновані технології її впровадження. Пам'ятаю, як багато він задавав питань, а потім запропонував співпрацювати. Але, як-то кажуть, ми не одразу досягли консенсусу.

Тоді я опікувалася буденними проблемами дітей групи ризику і правами дитини, писала відповідні програми і втілювала їх в життя. Мабуть тому не зразу зрозуміла проекти, в яких він линув у Космос, у далеке і світле майбутнє, в якому живуть духовно красиві і чисті люди. І лише через декілька років спільної роботи нарешті зрозуміла роль, а, можливо, місію, якою наділив мене Іван Якович, у проєкті «Григорій Сковорода – 300» - розробка наукової концепції формування особистості, орієнтованої на сталий розвиток на засадах ідей Г.С. Сковороди.

ВЕЛЬМИШАНОВНИЙ ІВАНЕ ЯКОВИЧУ!

Прийміть щирі вітання з ювілеєм і побажання здоров'я, наснаги, творчого довголіття. Дякую за те, що відкрили мені новий шлях до Григорія Сковороди.

*Таїсія Лазарева, канд.пед. наук, доцент,
Харківський національний педагогічний
університет ім. Г.С. Сковороди*

ГЕНЕРАТОР ІДЕЙ

Івана Яковлевича знаю давно. Наше знаомство сталося в то трудное время, когда закрывались многие НИИ, и многие ведущие успешные специалисты оказались не у дел. Старшее поколение ученых, специалистов, преподавателей ВУЗов просто «выдавливались» в никуда. Вообще стоял вопрос о том, зачем образование, степени, звания, если человек, просто умевший элементарно считать и стоявший на базаре зарабатывал во много раз больше, чем преподаватель ВУЗа. Все наши ценности обесценились.

И вот в это трудное время Иван Яковлевич просто стал собирать вокруг себя и вокруг идеи, которая сегодня называется «инновационная деятельность» тех, чьи знания, опыт оказались невостребованными. Это были прекрасные, методологические, философские семинары-диспуты, на которых Иван Яковлевич очень незаметно вызывал присутствующих на жаркие споры, дискуссии. После каждой такой встречи появлялась надежда, что кому-то это нужно, а значит, нужен ты, твои знания и твой опыт. И далее по прошествию лет, когда появились первые, пусть еще робкие, ростки реализации тех споров и дискуссий, кто-то нашел себя в новом времени, в своем прежнем качестве ученого, специалиста, преподавателя ВУЗа. И не столь регулярные наши семинары-диспуты, каждая иногда мимолетная встреча опять давала толчок к движению, заставляла посмотреть на привычное иными глазами. И снова становилось интересно и появлялись свои новые идеи, без чего невозможно жить.

Вот и хочу пожелать нашему дорогому юбиляру держать эту атмосферу, этот накал вокруг себя еще долгие годы.

Долгих лет Вам, творческого долголетия, дорогой наш Генератор.

*Хромченко Лариса Георгиевна,
профессор кафедры Международной информации
Международного славянского университета*

Філософія життя звала мене з Іваном Яковичем на перших порах організації інституту інноваційного менеджменту. Це були незабутні дні зустрічей із цікавими людьми, бесіди, розробки концепцій, проєктів. Все це зумів організувати І.Я.Гришин. Філософія настільки захопила мене, що я закінчила магістратуру «Філософія людського спілкування» при кафедрі ЮНЕСКО, а потім уже була широка дорога в науку.

Шановний Іване Яковичу! З ювілеєм Вас!

*Ювілей — це не старості свято,
Хай же серце працює завзято,
Ювілей — це роки Ваші зрілі,
Мудрий досвід у кожному ділі,
Ювілей — це як зустріч з зорею,
Тож завжди молодійте душею!*

Г.Г.Грабар

СКОВОРОДІАНЕЦЬ

*„Тому, хто розбудив
Мою козацьку душу,
Кому за це повік
Я вдячним бути мушу!“*

Автор

В саду сквородинівським
Стоїть осіння тиша
І яблуні уже
Звільнились від врожаю,
Я б не дійшов до Перворозуму,
Якби не Іван Гришин —
Учитель мій, якого щиро поважаю!

Іванка теж
Господь послав у люди —
Сковороді допомогти
У добрім ділі:
Розсіять морок
По усіх усядах,
Аби скінчилось зла свавілля!
А до тих пір ще
Богодарівське хлоп'я
Пробуджувалось до подвигу неначе
І „трактора збирало” —
Не так, щоб знічев'я, —
З усякого в садибі залізачця.

Немов йому
Із хисту того
Путь інженера доля готувала:
Намітила на ХТЗ дорогу,
Де успіх й визнання чекали.

Та тільки ж невловима
Часу хода
Своє в душі його робила:
Бо ждав уже
Деся там Сковорода,
А Епікур, Плутарх, Гельвецій —
Своє у голові творили!

Йому уже тоді
(Між іншим — дотепера),
Мов та заноза - скалка
На руці -
Спокою не давала
Ноосфера!

Отож і сталося отак,
Як Бульба говорив Тарас:
„Загинув добрий
„Тракторист-козак”,
Аби другим порадувати нас!

Відтоді став
Сковородинцем,
Отримавши у руки смолоскипа,
І за собою нас —
Велику кіпу,
Повів, не залишившись наодинці!
*****

В саду сквородинівським
Іще зрання
Така стоїть
Осіння тиша...
Я все своє
Сковородинське надбання
Онукові Івасику залишу!

*Микола Шрамко, побратим,
генерал-осабул
Українського козацтва*